

5 Νοεμβρίου 2019

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτου-Αριζονίτου, επιστολή: Μην απογοητεύεσθε...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης](#)

Οι Γέροντες Εφραίμ Φιλοθείτης, Εφραίμ Κατουνακιώτης και Ιωσήφ Βατοπαιδινός, στο παλαιό Μικρό Συνοδικό της Μονής Βατοπαιδίου

4η ἐπιστολή

2/7/2004

Παιδιά μου εὐλογημένα τῷ Τριῳαγίου
θεοῦ ἐν χῳ.

Χαίρετε καὶ ὑγιαίνετε.

Συγχνύτη πού ὡς ἐνοχλῶ πάλι ἡ
τὴν ἀγραπτοσύνη ἢ ἡ ἀναξιοσύνη.

Νά, ἤθελα ἀπὸ πατρυνὴ ἀγαπῶν
ὡς παρακαλέω νὰ ἐνοχλῶτε τὸ θεό

Ἡ ἐν τῷ τὸν φωνάζετε πρὸς βοήθειά
μας. Διότι ὁ Οὐράνιος πατέρας ἡς,
θέλει ἡμεῖς πολὺ αὐτῇ τὴν ἐνόχλησιν
γιατὶ, εἶναι πανέτοιμος ἡμεῖς ἐ-
πιμεφθῇ καὶ ἡμεῖς δώσω τὴν
χρυσὴν καρδούλα σου ἡ ἡ τὴν ἐνώσω
ἡ τὴν ἀκαρτωτὴ δυνάμει ἡμεῖς-

Τι αὐτὸ ἡμεῖς ἐμελεῖν παρακαλεῖτε,
παρακαλεῖτε, ἡ ἡμεῖς χάρις τὸ ἡμε-
μελεῖτο "Ὁνομα" σου, ποὺ γεμίζει τὴν
νεύρα καρδιά ἡμεῖς ἡ Οὐράνια Ζωὴ
καὶ εἰρήνη-

Μὴν ἀπογοητεύεσθε ἂν ἀρχῇ ἢ ἀ-
παντήσῃ ἢ ἀκινήσῃ ἡς. εἶναι νι-
βός, εἰς τὸν λόγον καὶ ὑποχέσθαι
τοῦ. Μόνο χρειάζεται νοτήσας ὑποβο-
νὴ ἢ ἡβότη καὶ ἐλπίδα. Ὅταν ἀρχῇ
ἢ ἡς ἀκούσῃ πολλὰ καὶ ἡς τὸ
κάνει αὐτὸ, γὰρ ἢ ὅν ἂν ἔχουσε ὑ-
ποβότη καὶ τὸν πιστεύουσε ὡς πιστὸν
εἰς τὸν λόγον τοῦ.

ἔστις ὅπως ἡρέσει ἢ κατεροῦσε
ἀγωνιζόμενοι, δηλαδὴ, ἢ τὴν τὸ βῆ-
ζουτε καὶ τὴν ἀνελπισθῆναι. Διότι, ὁ
κύριος, ἡς παρακινουθεῖ καὶ ἡς ζυγί-
ζει.

λοιοὺν, παιδάκια ἢ, φωνάζετε τὴν
εὐχὴν, δηλαδὴ, ἢ τὴν λέγετε ὅτε ἢ τὸ
ὁρῶναι σιγῶν, καὶ πότε ἢ τὸν νοῦν,
ὡς ὅπου ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τῶν χερ-
νῶν, δηλαδὴ, ὅταν μείνῃ τὸ Πανάγιον
πνεῦμα ἢ συντελέσῃ ἢ τὰ χαρίσματα

Του ποῦ δὲν ἐμφράζονται τὸ ἀσθε-
νὲς ἀνθρώπινο λογισμὸν -

Ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς Ἁγίας βασιλείας τοῦ Θεοῦ! Κεχαίστε
τὸ γλυκύτατον, τὸ ἀνακουφιστικόν, τὸ
χαρισματοῦχος καὶ Πανάγιον ὄνομα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου Θεοτόκου
καὶ Μαννούσης τῆς, καὶ ἔχετε θάρρος καὶ
ἐλπίδα ἡμεῖς, τὸ Πανάγιον Αἷμα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, τελικὰ, θὰ τὰς ξε-
νήνῃ ἀπὸ τοῦ βόρβωρος τῶν ἁμαρτιῶν
τῆς καὶ θὰ τὰς δώῃ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
εὐαγγελίου εἰς τὴν Ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ -

Ὡς τὸ πτωχὸν καὶ ἀπολωλὸς, δὲν ἔχω
ἔσχατον. Μὰ πῶς θὰ ἔχω ἀπολαύσω,
ποῦ ἔχω ἔσχατον ἁμαρτιῶν καὶ
ἀπαιτία καρδιάς μου, ἀφ' οὗ εἶπε καί-
δι μου, ποῦ ἔχω εὐδόχησε ὁ Κύριος καὶ
ἔχω κατέβηκε ἐπὶ τὴν παλατίαν τῶν ἱερῶν
ἀγγέλων καὶ παρέφετε ἐν ἡμέτῃ ἐναντίον
τοῦ διαβόλου, τοῦ ἐκείνου ἔσχατον καί

τῶν παθῶν. Ξέρω, δὲν ἔχει παρρησία
ἢ φθινὴν νεοτεχίῃ τῷ, ἀλλὰ ἐγὼ ὅπως
ἐπιτένω νὰ γὰρ εἴχομαι ἡ ἐπίσταται καὶ
ἐμπέδα ὡς καὶ ποῖα ἀνὴρ τις εὐχέται τὸν
θα εἰσάκουσθαι καὶ δὲ ἐξῆς ὅτις ψυχού-
της γὰρ δεομένης οὐράνια καὶ δὲ γὰρ
δεομένη ἀπὸ τὸν καὶ ὅπως τῶν περ-
σῶν γὰρ-

οὐτὶς γὰρ διὰ ψυχούσα γὰρ ὅτις
ἡ ἀγῶν καὶ παρρησία ὅτις, εὐχόμενος
νὰ τὰ εὐλογίᾳ ὁ κύριος καὶ νὰ χορτά-
σεται-

τὸ ψυχικὸν πᾶν πᾶν πᾶν γὰρ
Γ. ἔφρατ